

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010077
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4619010077.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a prísediacich členov senátu JUDr. Michala Spáčila a Heleny Krajčíkovej, v trestnej veci obžalovaného X. G. pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 04. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona súd ruší :

rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.04.2019 sp. zn. 1T/5/2019 právoplatný dňa 02.04.2019 v časti týkajúcej sa obžalovaného X. G.,

rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 14.02.2019 sp. zn. 1T/69/2018 právoplatný dňa 14.02.2019 v časti týkajúcej sa obžalovaného X. G.,

a to vo výrokoch o vine a celé výroky o treste a náhrade škody, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine a treste svoj podklad.

obžalovaný

X. G. F. E. M. V. F., narodený XX. XX. XXXX I. H., Č. V.,
trvale bytom S. K.,
prechodne bytom K. - G., H. XX,
toho času výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS F.

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

1) dňa 25. 09. 2017 v čase asi od 13.00 hod. do 13.10 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s právoplatne odsúdenými V. O. a M. G. prišli do obce S. na osobnom motorovom vozidle výrobnej značky Opel Vectra, šedej farby, EČ: E., ktoré viedol odsúdený V. O., zastavili pred rodinným domom so súpisným číslom XXX, kde z vozidla vystúpili obžalovaný X.Í. G. spolu s odsúdenou M. G., otvorili si bránku na oplotení rodinného domu prostredníctvom kľúča zasunutého z vnútornej strany zámku, vošli cez neuzamknuté vstupné dvere do rodinného domu, kde v spálni zo šatníkovej skrine odcudzili z obálky finančnú hotovosť vo výške 2000 eur a z nočného stolíka z plastovej krabičky odcudzili tri zlaté retiazky, štyri zlaté privesky, tri zlaté náramky a päť zlatých prsteňov v celkovej hodnote 1060 eur, vyšli pred dom, kde ich už s vozidlom čakal odsúdený V. O., ktorý sa po celý čas nachádzal v naštartovanom vozidle a strážil okolie, čím spôsobili M. M. škodu v celkovej výške 3060 eur,

2) v čase od 14.00 hod. do 15.30 hod. dňa 25.01.2018 v Radošine prišiel aj spolu s neznámou ženou na ul. S. k rodinnému domu č. XXX, kde zvesili kľúčik od bránky, ktorý bol zavesený z vnútornej strany na stĺpe vedľa vstupnej bránky, odomkli si bránku, vošli na pozemok, prešli cez dvor až k zadnej časti domu, kde si otvorili neuzamknuté vchodové dvere vedúce do domu, vošli do domu, prešli do miestnosti obývačky, kde doposiaľ nezisteným predmetom a spôsobom vypáčili uzamknuté dvierka na barovej časti obývacej steny a odtiaľ odcudzili peňaženku, v ktorej mal poškodený M. H. finančnú hotovosť vo výške 5000 eur a následne odišli z domu na nezistené miesto, čím spôsobili M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., S. Č.. XXX/XX škodu vo výške 5000 eur,

3) dňa 28.08.2018 v čase okolo 15.00 hod. prišiel obžalovaný X. G. po vzájomnej dohode s právoplatne odsúdenými V. O. a S. G. a v úmysle kraďnúť na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Mondeo presne nezisteného čísla, ktoré riadil odsúdený V. O., do obce N. k domu číslo XX patriaceho M. U., kde odsúdená S. G. a obžalovaný X. G. vošli cez neuzamknutú kovovú bránku na pozemok, pristúpili k vstupným dverám do rodinného domu, ktoré si otvorili a následne odsúdená S. G. vošla do predsiene rodinného domu, kde sa poškodenej M. U. opýtala, či nemá na predaj kožky a perie a požiadala ju o pohár vody, čo využil obžalovaný X. G., vošiel do spálne rodinného domu, kde zo skrine odcudzil obálku s finančnou hotovosťou 1500 eur, pričom odsúdená S. G. medzičasom zabávala poškodenú rozhovorom a odsúdený V. O. dával pozor na ulici v aute pred domom, čím spôsobili poškodeným M. U. narodenej XX.XX.XXXX a jej manželovi H. U., narodenému XX.XX.XXXX, obaja bytom N. XX škodu 1500 eur,

4) dňa 05.09.2018 v čase okolo 10.00 hod. v úmysle zmocniť sa cudzej veci prišli obžalovaný X. G. po vzájomnej dohode s právoplatne odsúdenými V. O. a S. G. na osobnom motorovom vozidle Ford Mondeo, EČV: J. XXX U., ktoré riadil odsúdený V. O., do obce O. časť G. k domu číslo XXX, patriaceho Z.Á. S., nar. XX.XX.XXXX, kde si obžalovaný X. G. a odsúdená S. G. za pomoci kľúča zaveseného na šnúrke z vnútornej strany bránky odomkli a otvorili riadne uzamknutú bránku, následne vošli na pozemok a ďalej cez neuzamknuté zatvorené dvere do rodinného domu číslo XXX, kde obžalovaný X. G. otvoril a prehľadal skrinky a zásuvky v sekretári v izbe, zatiaľ čo odsúdená S. G. dávala pozor, či niekto nejde v chodbe domu a odsúdený V. O. na ulici v aute pred domom, pričom z domu nič neodcudzili,

t e d a

- v bodoch 1) - 4) spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, v bodoch 1), 2), 3) spôsobil väčšiu škodu, v bode 2) závažnejším spôsobom konania - vlámaním, v bodoch 3), 4) na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, v bode 4) nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- v bodoch 1) - 4) spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydla iného,

t ý m s p á c h a l

- v bodoch 1) - 4) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (ďalej len Trestný zákon) s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, v bode 4) v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona,

- v bodoch 1) - 4) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 62 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu pobytu v obvode okresu Topoľčany na 3 (tri) roky.

Podľa § 76 odsek 2, § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť škodu :

- poškodenému M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., S. XXX/XX v sume 5000 (päťtisíc) eur,
- spoločne a nerozdielne s odsúdenými S. G. a V. O. poškodeným M. U.ej, nar. XX.XX.XXXX a H. U., nar.XX.XX.XXXX, bytom N. XX škodu v sume 1500 (tisícpäťsto) eur,
- spoločne a nerozdielne s odsúdenými V. O. a M. G. poškodenej M. M., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom S. XXX škodu v sume 3060 (tritisícšesťdesiat) eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú M. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prejednal trestnú vec obžalovaného X. G.. Skutkový stav opísaný vo výrokovej časti rozsudku bol zistený výsluchom obžalovaného, svedka M. K., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania V. G., V. N., I. J., prehratím svedeckej výpovede poškodeného M. H. z prípravného konania na technickom zariadení, výsluchom znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria S.. N. O., prečítaním znaleckého posudku S.. O. Š., prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a pripojených spisov.

Obžalovaný X. G. na hlavnom pojednávaní po výzve na možnosť urobiť vyhlásenie uviedol „ja som nespravil nič“. Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej sa vyjadril len k svojej osobe. Ku skutku využil svoje právo odoprieť vypovedať.

Svedok poškodený M. H. sa na hlavné pojednávanie nedostavil vzhľadom na svoj dlhodobý zlý zdravotný stav. Počas súdneho konania utrpel úraz, je imobilný, nie je schopný sa na hlavné pojednávanie dostať ani s doprovodom, je ležiaci. Za súhlasu procesných strán bola jeho výpoveď prehratá na technickom zariadení súdu, kde svedok uviedol, že v čase skutku býval vo svojom dome v V.. Dňa 25.01.2018 mal „ulicu zamknutú“, páchatelia si odomkli, vošli do verandy a keď nebolo v kuchyni nikoho, keď on bol v kúpeľni asi 10 minút a holil sa, došlo ku skutku. Sekretár v izbe mal zamknutý, páchatel vylomil dvierka. Nikoho nevidel, ale prišla suseda J. a pýtala sa ho, či boli u neho cigáni a či niečo robili. Bol v domnení, že nikto u neho nebol ale potom v obývačke zistil, že dvierka sekretára sú vylomené, chýbala mu peňaženka aj peniaze. Sumu ustálil na 5000 eur, v tejto výške uplatnil riadne a včas náhradu škody. Pokiaľ ide o bránku k pozemku, táto bola zamknutá, kľúčik visel na klinci, ale chodba domu aj veranda boli odomknuté. Kľúč od sekretára mal schovaný v skrini pod košeľami, peňaženka bola v uzamknutom sekretári. Odcudzená hotovosť obsahovala bankovky v nominálnej hodnote 50, 100 aj 200 eur. Dodal, že suseda videla, ako išli títo rómovia pomaly hore a zostali stáť pred jeho domom, potom vošli do dvora, dočiahli kľúčik, odomkli.

Svedok M. K. vypovedal, že začiatkom roka 2018 prišli k jeho domu mladá pevná žena a chudý starší muž - olašský cigáni. Pýtali sa, či nemá na predaj kačicu. Keď povedal, že nemá, pýtali pohár vody, ani ten im nedal. Potom išli hore po ulici pešo smerom k poškodenému. Žiadne auto nevidel. Rómka prišla k nemu až do kuchyne, muž čakal vonku na dvore. Pri rekognícii ukázal na muža, ktorý bol v ten deň pred

jeho domom, čo bol deň, keď mali vykradnúť poškodeného. Ukázal tiež ženu, ktorá sa najviac podobala žene, ktorá bola s tým mužom a pýtali sa na kačicu.

Svedkyňa I. J. vypovedala, že býva v V.. Dňa 25.01.2018 okolo 14.30 hod. prechádzala po S. W.. Na jej konci zastalo auto sivej farby, ktoré malo EČ "J.". Najskôr to auto stálo pred predným domom na ulici u svedka K.. Potom zastavili v strede ulice pri poškodenom, z auta vystúpil muž a žena, ona ich pozorovala. Myslela si, že idú ku H., ale asi po 20 minútach vyšli z domu poškodeného. Rómka ako prechádzala okolo nej, pýtala sa, či chová kačice. Potom išla pozrieť k poškodenému, ktorý uviedol, že u neho nikto nebol, že sa holil a po chvíli prišla ku nej pani H. a povedala, že poškodeného vykradli. Popísala obe osoby ako rómov a v prípravnom konaní označila osobu ženského pohlavia rómku, ktorá sa najviac podobá osobe, ktorú videla vychádzať z domu poškodeného, spýtala sa jej na kačice. Táto bola stotožnená ako V. N. a súčasne ihneď svedkyňa J. označila a opoznala obžalovaného ako osobu, ktorá vychádzala s rómkou z domu poškodeného.

Svedok V. G. je vnukom i opatrovníkom obžalovaného. Uviedol, že obžalovanému preberá dôchodok, obžalovaný je doma, nikdy nie je sám, nikto ho nenavštevuje, iba rodina. Nevedel sa vyjadriť, ako je možné, že obžalovaný bol mimo bydliska v prípade skutkov, za ktoré už bol právoplatne odsúdený v iných súdnych konaniach.

Svedkyňa V. N. uviedla, že obžalovaného nepozná, nie je jeho príbuznou. Nepamätá sa, kde bola v deň, keď došlo ku skutku. V obci V. nebola, túto obec nepozná a pokiaľ ju niekto opoznal podľa fotografií, tak klame.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie U. O. L. N..V..Q.. G. J. G. vyplýva, že v čase spáchania skutku obžalovaný netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa o polymorfnú somatickú morbiditu, čo je príznačné pre opakované cievne príhody, organické poškodenie centrálného nervstva označované ako organický psychosyndróm. Táto telesná porucha neovplyvňuje duševný stav obžalovaného ani jeho správanie a konanie do takej miery, že by to malo podstatný forenzný význam. V čase spáchania trestnej činnosti schopnosť obžalovaného rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konania ovládať neboli ovplyvnené, boli prítomné v plnej miere. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania v plnom rozsahu, je schopný vypovedať aj pred súdom, pokiaľ chce. Jeho pobyt na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný a nebolo mu navrhnuté uloženie ochranného liečenia. Obžalovaný agravuje (predstiera) svoju duševnú poruchu, aby sa vyhol trestnoprávnym postihom za svoje protiprávne konanie. Rozsiahlu bezradnosť a chaotičnosť svojho konania plne predstiera a simuluje neschopnosť komunikovať. Na pojednávaní znalec zotrval na tomto znaleckom posudku.

Zo znaleckého posudku S.. O. Š. zhodne vyplýva, že obžalovaný netrpel duševnou poruchou ani chorobou, ktorá by ovplyvňovala jeho správanie a chovanie. Mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a plne ho ovládať. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného sú zachované v plnom rozsahu, je schopný chápať zmysel trestného konania aj vypovedať. Obžalovaný predstiera neschopnosť rozprávať. Znalkyňa zistila u neho predstieranie duševnej poruchy tak, ako by mala podľa jeho názoru vyzerať, čo je motivované vidinou sekundárneho zisku vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Znalkyňa u obžalovaného zistila dissociálnu poruchu osobnosti, čo je súhrn povahových vlastností, ktorá sa prejavuje atrofiou vyšších citov, morálnou tuposťou, egocentrickosťou, nerešpektovaním sociálnych a morálnych noriem väčšiny spoločnosti, asociálnym správaním, klamaním, páchaním trestnej činnosti, absenciou svedomia, neschopnosťou poučiť sa z trestu. Tieto povahové vlastnosti sú trvalou a nemennou osobnostnou výbavou, neovplyvniteľnou liečbou.

Súd prečítal aj listinné dôkazy z ktorých zistil, že dňa 25.01.2018 bol nahlásený skutok z podozrenia trestného činu krádeže vlámaním v obci V. u poškodeného, ktorého sa mali dopustiť rómovia žena a muž. Vykonaná bola obhliadka miesta činu, pri ktorej bolo zistené, že v obývačke na obývacej stene sú dverka, za ktorými je barový priestor. Na dvierkach v oblasti zámku bol vysunutý jazýček a na tomto boli stopy po páčení. Odštiepená bola na nich časť povrchovej úpravy police. Pokiaľ ide o pozemok, na tento sa vstupuje cez bránku. Po jej ľavej časti je železný stĺp a na ňom je očko zo železa. Na dverách do domu, ktoré sú čiastočne presklené a čiastočne drevené, z vonkajšej strany je guľa - zámok FAB.

Zároveň súd zistil, že proti obžalovanému je vedené aj iné trestné stíhanie pre rovnakú majetkovú trestnú činnosť v súbehu s porušovaním domovej slobody na OR PZ Nové Zámky na Okresnom súde Piešťany na podnet prokurátora prebieha konanie bez návrhu o navrátenie spôsobilosti na právne úkony obžalovaného, ktoré doposiaľ nebolo skončené.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany P/1/97 zo dňa 09.09.1997 bol obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu a toto rozhodnutie nebolo obžalovanému ani doručené na návrh posudzujúceho znalca. Jeho aktuálnym opatrovníkom je jeho vnuk V. G..

Podľa oboznámeného spisu vzťahujúceho sa na pozbavenie spôsobilosti na právne úkony obžalovaného, tento mal trpieť duševnou poruchou - schizofréniou, pre ktorú bol hospitalizovaný. Poberá dôchodok, trvale býva na adrese K., opakovane bol vo výkone trestu odňatia slobody pre rovnakú majetkovú trestnú činnosť.

Ako vyplýva z vyšetrovacieho spisu vedeného na OKP ORP Trnava ČVS:ORP-1465/3-VYS-TT-2017, dňa 13.09.2017 bol obžalovaný vypočutý v procesnom postavení svedka - poškodeného vo veci zločinu lúpeže ako otec podozrivého resp. obvineného a podľa obsahu zápisnice sa obžalovaný vyjadroval jasne a zrozumiteľne.

Súd dôkazy týkajúce sa skutku zhodnotil nezávisle podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne a súčasne nezávisle od toho, či tieto dôkazy obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal tak, ako je opísaný v skutkovej vete rozsudku.

I keď obžalovaný spáchanie skutku popieral, usvedčený bol svedeckou výpoveďou I. J., ktorá priamo videla osoby, ktoré v čase spáchania skutku vošli do dvora poškodeného a v tomto zotrvali. Ako jednu z týchto osôb bez pochybností opoznala obžalovaného. Svedok M. K. potvrdil, že v čase spáchania skutku sa obžalovaný s ďalšou rómkou pohyboval po obci v blízkosti obydlija poškodeného, a to pod zámienkou kúpi kačice, kde tiež ako jednu z týchto dvoch osôb opoznal obžalovaného. Výpoveďou poškodeného bolo preukázané, že bránku k domu mal zavretú, ale kľúč visel na stĺpe. Bol vo svojom rodinnom dome v kúpeľni, páchatelov nepočul, nevidel. Následne po upozornení svedkyne J. na zlodejov zistil, že uzamknuté dverka barovej časti obývacej steny boli vypáčené a bola mu odcudzená hotovosť najmenej 5000 eur v rôznych bankovkách, ktoré mal v barovej časti v peňaženke. Nepriamo bol obžalovaný usvedčený zápisnicou o ohliadke miesta činu, záznamom o nahlásení skutku polícii. Týmito dôkazmi bola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že nikde nebol a nič nespáchal. Práve s poukazom na uvedené dôkazy súd nepovažoval za hodnovernú svedeckú výpoveď V. G. o tom, že obžalovaný nikdy nikam nechodí.

S poukazom na závery oboch znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria obžalovaný v čase spáchania trestných činov mohol rozpoznáť ich protiprávnosť a ovládať svoje konanie v plnej miere, tiež chápe zmysel trestného stíhania, preto je potrebné ho považovať za osobu pričetnú a teda za protiprávne konanie ako tresne zodpovednú.

Súd dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, a to rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.04.2019 sp. zn. 1T/5/2019 právoplatný dňa 02.04.2019 a rozsudok Okresného súdu Trnava to dňa 14.02.2019 sp. zn. 1T/69/2018 právoplatný dňa 14.02.2019.

Z týchto dôvodov súd podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona zrušil oba uvedené rozsudky v časti týkajúcej sa obžalovaného vo výrokoch o vine a celé výroky o treste a náhrade škody, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine a treste svoj podklad. Následne súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušených rozsudkoch znovu rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku a za trestný čin spáchaný s ním v súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin.

Protiprávne konanie obžalovaného súd kvalifikoval v bodoch 1) - 4) ako spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaný pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), písmeno f) s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, v bode 4) v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu v bodoch 1) - 4) so spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona spáchaným pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pretože v bodoch 1) - 4) spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, v bodoch 1), 2), 3) spôsobil väčšiu škodu, v bode 2) závažnejším spôsobom konania - vlámaním, v bodoch 3), 4) na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, pričom v bode 4) dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu veci tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu, v bodoch 1) - 4) spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného.

I keď konanie obžalovaného, ktorého sa dopustil v bodoch 3) a 4) bolo v zrušenom rozsudku kvalifikované aj podľa odseku 2 písmeno b) § 194 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že toto nevykazuje znaky vlámania, pretože do obydľia poškodených nevníkol prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. V bode 3) vošiel do obydľia cez neuzamknutú bránu, otvoril neuzamknuté vchodové dvere domu a dvere do spálne, kde z neuzamknutej skrine odcudzil finančnú hotovosť. V bode 4) odomkol bránu pomocou kľúča zveseného z brány, vošiel do domu cez neuzamknuté dvere prehľadal skrinky a zásuvky v sekretári izbe.

Súd na rozdiel od obžaloby dospel k záveru, že obžalovaný v bode 2) nenaplnil kvalifikačný znak podľa § 212 odsek 4 písmena f) Trestného zákona - spáchal čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. I keď je nepochybné, že poškodený Alexej Kováčik vo veku 89 rokov je osobou vyššieho veku, t.j. starší ako 60 rokov, z vykonaného dokazovania je zjavné, že poškodený páchatel'a (páchatel'ov) nevidel, nestretol sa s nimi, pretože v čase skutku sa nachádzal v kúpeľni, holil sa. Žiadnym vykonaným dôkazom, za stavu, že obžalovaný spáchanie skutku popieral, nebolo preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že poškodený, u ktorého sa dopustil krádeže, je osobou vyššieho veku.

K osobe obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol odsúdený 20 krát pre majetkovú trestnú činnosť rôznej povahy, prevažne pre trestné činy krádeže a porušovanie domovej slobody spáchané v súbehu. V 7-ich prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

V posledných 10 rokoch bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 28.01.2010 sp. zn. 2T/70/2008 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona a prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, trest zákazu pobytu v obvode okresu Komárno na 3 roky. Týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 12.03.2008 sp. zn. 2T/32/2008 pre rovnakú trestnú činnosť. Trest odňatia slobody obžalovaný vykonal 07.03.2012 v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16.04.2010 sp. zn. 22T/36/2009 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona, pričom bolo upustené od súhrnného trestu s poukazom na predchádzajúci citovaný rozsudok. Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok zo 23.11.2010 sp. zn. 3T/178/2010 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pričom bolo upustené od súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Komárno z 28.01.2010 sp. zn. 2T/70/008 a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1.

Ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 31.12.2010 sp. zn. 5T/131/2010 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, ktorý vykonal dňa 07.03.2015 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený aj trest zákazu pobytu pre L., H. M. O. na 5 rokov. Tento rozsudok zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 06.05.2010 sp. zn. 6T/21/2010, ktorým bol uznaný za vinného pre spolupáchatel'stvom spáchaný prečin porušovanie domovej slobody podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) písmeno c) Trestného zákona.

Následne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 02.04.2019 sp. zn. 1T/5/2019 pre zločin krádeže v spolupáchatel'stve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 odsek 4 písmeno f) Trestného zákona a spolupáchatel'stvom spáchaný prečin porušovania domovej slobody § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný aktuálne vykonáva. Týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 14.02.2019 sp. zn. 1T/69/2018 pre zločin krádeže v spolupáchatel'stve podľa § 20 k § 212 odsek 1, prečin krádeže podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a spolupáchatel'stvom spáchaný prečin porušovania domovej slobody § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1 Trestného zákona

Z hodnotenia obžalovaného z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody vyplýva, že porušil povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči spoluobvineným na cele, ktorých verbálne atakoval a bol riešený pohovorom. Pracovne nie je zaradený, plní pokyny a nariadenia príslušníkov zboru na požadovanej úrovni. Koniec trestu je predpokladaný na 06.11.2020.

Zaoberajúc sa skutočnosťami rozhodnými pre ukladanie trestu súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky pre uloženie úhrnného spoločného trestu podľa § 41 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdeniam rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.02.2019, sp. zn. 1T/69/2018 a Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.04.2019, sp. zn. 1T/5/2019, pretože skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba je ďalším čiastkovým útokom a tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

Súd preto podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.04.2019 sp. zn. 1T/5/2019 právoplatný dňa 02.04.2019 a rozsudok Okresného súdu Trnava to dňa 14.02.2019 sp. zn. 1T/69/2018 právoplatný dňa 14.02.2019 v časti týkajúcej sa obžalovaného X. G., a to vo výrokoch o vine a celé výroky o treste a náhrade škody, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine a treste svoj podklad.

Súd konanie obžalovaného posúdil a trest mu ukladal podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu, t.j. do 31.07.2019, pretože Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 214/2019 Z.z. účinný v čase rozhodovania súdu nebol v konečnom dôsledku pre obžalovaného priaznivejší. K tomuto záveru súd dospel porovnaním trestných sadzieb podľa oboch znení Trestného zákona, kde najprísnejšia trestná kvalifikácia konania obžalovaného je podľa § 212 odsek 4 písmeno b), písmeno f) Trestného zákona podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu v sadzbe 3 roky až 10 rokov a podľa znenia Trestného zákona účinného v čase rozhodovania súdu podľa § 212 odsek 3 písmeno f) Trestného zákona možno rovnako trest odňatia slobody v sadzbe 3 roky až 10 rokov. V prípade oboch znení zákonov sa jedná o zločin, za ktorý sa považuje trestný čin, ktorého horná hranica odňatia slobody prevyšuje 5 rokov (§ 11 odsek 1 Trestného zákona). Súd ukladal trest úhrnný, podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov a trest uložil podľa prísnejšej trestnej sadzby, teda podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona.

Obžalovaný konal v jednotlivých skutkoch s priamym úmyslom podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Pri ukladaní trestu - rozhodovaní o jeho druhu a výmere súd postupoval podľa § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona. Do úvahy vzal spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd nezistil u obžalovaného žiadnu z poľahčujúcich okolností vymenovaných v § 36 Trestného zákona. Prihliadol na príťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona - spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, bol už za trestný čin odsúdený. Pri prevažujúcom pomere príťažujúcich okolností súd dolnú hranicu základnej sadzby 3 roky až 10 rokov zvýšil o jednu tretinu a ukladal trest v sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku - zmocniť sa cudzej finančnej hotovosti, spáchanie trestného činu na chránenej osobe, nezistené poľahčujúce okolnosti, dve príťažujúce okolnosti, pomery a možnosti nápravy obžalovaného, vyjadrené aj v záveroch znaleckých posudkoch, dospel súd k záveru, že na nápravu a prevýchovu obžalovaného primeraným trestom odňatie slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, čo je pri dolnej hranici upravenej sadzby.

Účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestného činu vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatel'ovi trest vo forme určitej odplaty, vo forme ujmy, ktorá však nie je účelom trestu, ale iba jeho prostriedkom, ako ho dosiahnuť. Okrem odplaty ide aj o ochranu spoločnosti, teda zabránenie páchatel'ovi v páchaní trestnej činnosti a tiež o prevenciu - individuálnu - pôsobenie na odsúdeného trestom tak, aby do budúcnosti viedol riadny život, ale aj vo forme generálnej prevencie - pôsobenie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie pravidiel môžu byť odsúdení. Účelom trestu je tiež morálne odsúdenie páchatel'a.

Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody (§ 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Zároveň súd uložil obžalovanému trest zákazu pobytu v obvode okresu Y. na 3 roky, pretože ho odsudzoval za úmyselný trestný čin a dospel k záveru, že jeho uloženie vyžaduje doterajší spôsob života obžalovaného, miesto spáchania činu i ochrana majetku poškodeného.

Súd obžalovanému ako páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorý už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ukladal mu znovu nepodmienečný trest odňatia slobody, s poukazom na jeho osobu, doterajší život recidivujúceho páchatela, prostredie, v ktorom žije, povahu prejednávanej majetkovej trestnej činnosti, kde sa nedá očakávať, že po výkone trestu odňatia slobody povedie riadny život, uložil ochranný dohľad na 2 roky. Obžalovaný doposiaľ nemal uložený ochranný dohľad, preto súd aj s poukazom na výmeru uloženého trestu odňatia slobody považuje určenú dobu ochranného dohľadu za dostatočnú.

V rámci ochranného dohľadu bude obžalovaný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie, individuálne i generálnej a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

O ochrannom opatrení súd nerozhodol, pretože znalci nenavrhlí uložiť žiadne ochranné liečenie.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný protiprávnym konaním spôsobil poškodeným škodu, ktorá je súčasťou opisu jednotlivých skutkov, poškodení riadne a včas uplatnili nároky na náhradu škody, ktorej výška bola spoľahlivo preukázaná, súd obžalovanému uložil podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahraďiť spôsobenú škodu a podľa § 228 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú M. M. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože jej nárok bol priznaný len zčasti.

Z týchto dôvodov súd rozhodol v zmysle výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.